

[Hagen Hagensen.]

stort set være enig i den fremgangsmåde, der nu benyttes, men vi er rede til at se på det.

Det afgørende er, hvordan der skal forholdes med videregivelsen af stoffer, det er den, der er farlig. I den forbindelse kan jeg henvide til, hvad jeg sagde, da et tilsvarende forslag var til behandling her i foråret. Jeg skal endelig henvide til, hvad jeg har sagt — Folketingstidende 1973-74 (2. saml.) sp. 4584-4585 — navnlig om spørgsmålet, hvordan man skal gribe ind over for alle dem, der handler med stoffer eller viderebringer dem. Hvis vi kan undgå videregivelsen, har vi dermed også hjulpet de unge.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg har gjort disse bemærkninger, fordi mit partis ordfører i denne sag, hr. Adam Møller, ikke kan være til stede her i dag, men vi er enige i, at vi kan drøfte forholdene videre i udvalget ud fra synspunktet om at hjælpe de unge.

Poul Boeg (CD):

Centrum-demokraterne er ikke i tvivl om, at kristeligt folkeparti har fremsat dette forslag med en idealistisk begrundelse, men det er desværre somme tider sådan, at det meget idealistiske ikke altid er det helt realistiske, og jeg må gentage, hvad jeg sagde, da vi behandlede det stort set tilsvarende forslag her den 29. marts i år, nemlig at vi finder, at kristeligt folkepartis forslag skyder noget over målet.

For os er problemet ikke så meget dette, hvorvidt cirkulæret er i overensstemmelse med loven. Det kan selvfølgelig være et naturligt udgangspunkt for en debat, men det er en noget formel måde at stille det op på. Vi har netop den opfattelse, som også den radikale ordfører var inde på, at det, som må være det centrale i problemet, er vel navnlig at se på det indholdsmæssige, om de regler, vi har, og den praksis, der følges, er rimelige og naturlige, herunder vel også, om man kan sige, at de er i overensstemmelse med den opfattelse, som er den fremherskende og overvejende i befolkningen. Hvad det angår, er vi tilbøjelige til at mene, at den praksis, der følges, netop opfylder dette kriterium.

Jeg vil også gerne lige minde om, at det er jo ikke sådan, at der slet ingen følger er af at være i besiddelse af hash til eget brug, hvis dette bliver konstateret. Det fremgår af cirkulæret, at der for det første bliver givet en

advarsel, for det andet kan ske konfiskation, og endelig for det tredje navnlig sker det, at der kommer et behandlingstilbud. Der er da i hvert fald mange, der har den opfattelse, at vejen frem her, hvor vi er enige i, at der er et problem, som vi gerne vil hjælpe til at løse, ikke ligger så meget i de strafferetlige sanktioner som i behandlingsvejen.

Endvidere vil jeg også gerne lige minde om, at der i en række tilfælde, f. eks. hvis der er tale om gentagelser, eller hvis der er tale om større mængder, også sker en egentlig forfølgning efter de regler, der praktiseres.

Derfor mener vi sammenfattende, at den retstilstand, som vi har for øjeblikket, egentlig ikke trænger til så forfærdelig meget revision, men i det væsentlige dækker, hvad der vil være tilslutning til. Men som jeg også sagde indledningsvis, er vi naturligvis helt åbne over for de idealistiske motiver, der ligger bag ved forslaget, og vil være helt parat til at se på nærmere enkeltheder under udvalgsbehandlingen.

Poul Dam (SF):

Egentlig er det et stift stykke, at vi skal behandle dette forslag igen. Jeg troede, det var lykkedes at forklare fru Inge Krogh under udvalgsarbejdet sidste år, at hele forslaget bygger på en fundamental misforståelse. Men det er altså ikke lykkedes, og måske er det sådan, at der slet ikke er tale om et ganske bevidst forsøg på en insinuerende indoktrinering, et forsøg på at skabe mistillid til det bestående danske samfund, at nedbryde det danske samfund, og sådant er noget af det forfærdeligste, man har. For hvad er det, der står i forslaget? Der står en påstand om, at rigsadvokaten efter forhandling med justitsministeriet skal have udsendt et cirkulære, der er i modstrid med en af folketinget vedtagne lov. Det er en grov påstand. Den er urigtig, men den bliver gentaget, og den er velegnet til at skabe mistillid til samfundet, til retsmyndighederne, til folkestyret og til ministeriet.

Så står der videre, som fru Meta Ditzel har været inde på, en interessant påstand om, at mennesker, ansat inden for den sociale sektor og undervisningssektoren, bruger sådanne stoffer i øjeblikket. Der står nemlig en elegant bemærkning om, at hvis dette her bliver bragt i overensstemmelse med det, fru